

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXII. ZATURDAG den 22sten FEBRUARY 1834. N. 8.

Nog iets over Portugal.

Vervolg en slot van onze laatste.

Albier begaven zich nu Almeida, Mendoza, Almada en de Bisschop van Evora naar den Hertog; zy werden des nachts door hem in zyn Kabinet ontvangen. Mendoza nam het woord, en zeide tot hem dat hy, uit naam des volks en van den Adel hem de kroon, het wettig erfdeel zyner voorouderen aanbood; dat het tyd was, het verdrukte vaderland te verlossen, welks redding door den Hemel zelven scheen te worden begunstigd. "Nu of nooit," voer hy voort: "thans houdt de Spaansche dwingeland onze vestingen slecht bezet; hy heeft oorlog in het binnenste van zyn ryk en in zyne meer afgelegene provincien; Frankryk staat ons by; deszelfs vloot ligt op de ree; het volk smacht naar eenen redder, en vier edelen vragen U in den naam der Natie, Hertog! wilt gy haar redder, wilt gy onze Koning zyn?"

De Hertog nog niet geheel zonder vrees, wist niet waartoe te besluiten; hy antwoordde de zendelingen op eene zeer verpligtende wyze, beval zich in hun vertrouwen aan, doch scheen eenigen tyd van beraad te verlangen. Hierop begaf hy zich met Pinto naar Villa-Visoza, om aldaar met hem, zyne gemalin, en zynen sekretaris Antonio Paes Viegas, deze zaak rypelyk te overwegen.

Pinto sprak met vuur en nadruk; bewees den Hertog, zoo als hy ook hoopte zulks aan de gansche wereld te bewyzen, deszelfs gegrond regt op de kroon zyns Vaderlands, krachtens zyne afkomst en de rykswetten des lands, welke Philips II met het zwaard had vernietigd; daarop bad hy den Hertog dringend, de kroon, ten beste des Vaderlands, aan te nemen.

Nog bleef de Hertog besluiteloos, doch toen Viegas hem vraagde, "welke party hy zoude kiezen indien zyn Vaderland, om zich van het Spaansche juk te ontslaan, zich tot republiek verklaarde?" was, zonder bedenken, zyn antwoord, dat hy de party zyns Vaderlands tegen de Kastiljanen zoude kiezen.

"Goed dan," voer Viegas voort, "als het zoo is, dan hebt gy onzen raad niet meer noodig, en gy zyt verpligt eene kroon aan te nemen, welke men U, als den eersten des lands aanbiedt."

De Hertog deelde hierop zyne bedenkelykheden, en zyner vrienden meening en hoop, aan zyne gemalin mede. Deze, eene Spaansche van geboorte, zuster des Hertogs van Medina Sidonia, eene der schoonste, edelmoedigste en verstandigste vrouwen van haren tyd, die zich door haar gedrag in Portugal genaturaliseerd en de hoogachting des ganschen volks verworven had, raadde haren gemaal het zelfde aan, wat zyne vrienden van hem verderden.— Zy sprak met waardigheid, en zeide ten slotte: "En, welke gevaren kunt gy schromen? Wellig den dood? voorwaar! het is edeler om het bezit eener kroon te sterven, dan buiten zorg of vrees, een slaven-leven te leiden!"

Hierop verklaarde de Hertog aan Mendoza, *dat hy bereid was.* Deze spoedde zich vlugs met deze verklaring naar zyne vrienden.

Intusschen had het Hof van Madrid tyding bekomen van de vreugde, met welke het volk te Lissabon den Hertog had ontvangen, en was hetzelve deswegens niet zonder bezorgdheid. Olivares zond eenen renbode naar den Hertog; en ten einde zich van zynen persoon te verzekeren, verzocht hy hem te Madrid te komen, alwaar de Koning met hem over de oorlogszaken van Portugal wenschte te spreken.

Niet onverschillig of onverhoeds werd dit opontbod door den Hertog aangenomen, maar bemerkte hy daarvan duidelyk de verborgene reden of bedoeling. Hy gaf zynen vrienden kennis van dit voorval, en zond dadelyk eenen zyner edelieden naar Madrid, die zyne aanstaande komst aldaar aankondigen, een paleis huren en prachtvolle toebereidselen bezorgen moest. Eenigen tyd daarna overhandigde deze den Minister eenen brief, waarin de Hertog zyn toeven met eene oppasselykheid verontschuldigde; en, eindelyk toen de Minister ongeduldig begon te worden, zond hy eene memorie in, waarby om de bepaling van den rang des Hertogs by het Hof verzocht werd. De Minister bezorgde zulks met den meest mogelyken spoed en de Hertog, als nu geene verontschuldigingen ter vertraging zyner reis meer vinden kunnende, verhaastte zulks de volvoering van het beraamde ontwerp.

Intusschen waren de zaamgezworenen niet werkeloos geweest. Zy hadden al het noodige overlegd en beraamd, en besloten nu met snelheid de zaak te volvoeren. [illegible] 25sten November 1640 voor de laatste maal, en bepaalden de uitvoering van hun ontwerp tegen den 1sten December. Vasconcello's dood werd met eenparige stemmen besloten. Dat niet een gelyk vonnis over den Aarts-Bisschop van Braga werd geveld, had deze alleenlyk aan de voorspraak van den wakkeren Almeida te danken.

Nu bleef er niets meer over dan de orde van den algemeenen aanval te bepalen.— Alles daartoe besloten zynde, gingen de zaamgezworenen uit-een, en zwoeren zich onderling wederkeerige trouw en stilzwygendheid, beloovende elkander den 1sten December met eer en onverschrokkenheid te zullen wederzien.

Pinto maakte zoodanige schikkingen, dat dagelyks ettelyke zaamgezworenen in het Hof van het Koninklyk Paleis ronddwaalden, die op alles een opmerkzaam oog moesten houden. Des avonds vóór den dag der uitvoering van het groot ontwerp, zag men Vasconcello zich op de Taag inschepen. Men vreesde dat hy argwaan had opgevat, dat het ontwerp verraden was, en dat deze doorslepen staatsman toebereidselen maakte om van de naastgelegene dorpen, eenige krygslieden herwaarts te doen komen. Eenigen der zaamgezworenen legden duidelyk hunne vrees aan den dag, eene algemeene beroering scheen het verbond te bedreigen, toen de uitgezette wachten berigt gaven, dat Vasconcello onder muzyk en zang was terug gekeerd; hy kwam van eenen feestmaaltyd, welken men te zyner eere had gegeven. Het was de laatste vreugdedag zyns levens.

Door nieuwen moed bezield, ging nu elk der eedgenooten vier getal thans ruim vier honderd beliep, ter bestemder plaatse henen, en allen bezielde het grootst vertrouwen op den gelukkigen uitslag hunner regtvaardige zaak.

Het merkwaardigste was, dat by zulk een groot aantal priesters, burgers en edellieden, als uit welke de zamenzwering bestond, waarmede iedere stand een verschillend byzonder oogmerk had, er echter niemand gevonden werd, die in gebreke bleef zyne gelofte gestand te doen. Ieder wachtte met ongeduld de beslissing der om vryheid en leven gewaagde kans, even als of hy zelf het hoofd der overwinnende party, ja als of de kroon voor hem zelven de prys zyner poging zyn zoude.

Zelfs vrouwen waren doordrongen van dit gevoel. De geschiedenis heeft ons, onder anderen, den naam eener zoodanige vaderlandsche heldin bewaard. Donna Filippa de Vilhena, Gravinne van Antonguia, wapende zelve hare beide zonen, Don Geronimo en Don Francisco Cotingo, tot deze onderneming; zy gordde hun de wapenrusting om, en gaf hun den degen in de hand, met deze vermaning: "Gaat, myne zonen, om de tyrannen te verdelgen, en ons op onze vyanden te wreken. O, dat ik eene vrouw ben, en niet met U kan gaan; maar myn hart zal by U zyn. Laat my van U hooren, dat ik mannen gebaard heb, en geloeft voorzeker, dat, indien de uitslag onze hoop niet met gelukbekroonen mogt, alsdan ook uwe moeder het ongeluk van zoo vele dappere en edele menschen niet zal overleven!"

Een ieder verwachtte thans het afgesproken teeken. Met klokkenslag van 8 ure des morgens, toen hun vriend [illegible] voor de zege der vereenigde wapenen ten Hemel opzond, gaf Pinto, door een pistoolschot, het sein, en, pylsnel en vol moeds, geschiedde van allen kant plotseling de aanval. Almeida greep met zyn gevolg de zwakke Duitsche garde aan, die, van niets kwaads droomende, meerendeels zonder geweer was, en schier zonder eenig verzet overmand werd, uitgenomen den tegenstand van twee man, die ridderlyk vochten, en niet eer weken, voor de eene hunner gesneuveld en de ander zwaar gewond was. Het overmeesteren dezer beide manschappen koste den Portugezen veel bloeds.

De Opperjagermeester Mello, zyn broeder d'Acunha, en het grootste deel der burgers, gingen op het sterke korps der Spaansche lyfwacht los, die de wapens grepen, en in aller yl den toegang hadden verschanst. Een Priester, Emanuel da Maya, die zeer yverig voor het eedgenootschap, in het bischopsgestoelte, ledes had saamgeworven, bestonde zich ook hier als een waardig en dapper medelid van hetzelve. Met het crucifix in de linkeren den degen in de regterhand, stelde hy zich aan de spits der bevreesde burgers, en riep hun toe: "In den naam van God! volgt my na. Het geldt de vryheid van uw vaderland! God is met ons!"

Moedig volgden hierop de burgers hunne aanvoerders in het gevecht; zy grepen de Spanjaards aan, dwongen hen het geweer neder te leggen, en in hunne juichkreeten deel te nemen, door te roepen: "Leve de Hertog van Braganza, de wettige Koning van Portugal!"

Middelerwyl drong Pinto, aan het hoofd der zynen, het paleis in, en rigtte zich dadelyk naar de Kamer van Vasconcello.— Met zulk eenen moed en niet zoo vast vertrouwen ging hy te werk, dat toen hem een bekende ontmoette, en hem sidderend vraagde wat hy aan het hoofd dezer gewapenden kwam doen? hy gelaten antwoordde: "Niets dan de Regering veranderen,

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 21sten February 1834.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 1 Maart als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De 1ste Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 7 February 1834.

HIERBY wordt van wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie bekend gemaakt dat by hoogderzelver dispositie dd. 3 dezer No. 68, de Klerk van den 2 rang G. Schotborgh cz. uit die betrekking is ontslagen en de Heer C. R. Quast, onder approbatie van hooger hand benoemd is tot Klerk van den 3 rang.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 14 February 1834.

HIERBY wordt bekend gemaakt, dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, dd. 10 dezer, No. 79, de Wykmeester van de 2de Wyk aan de Overzyde G. Schotborgh cz. ontslagen en in deszelfs plaats benoemd is de Heer John Schoonewolf.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

ALZOO ADRIANUS DE GORTER, in kwaliteit als Gemagtigde van JOHN HELLYER, te Puerto Cabello, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den aan genoemden JOHN HELLYER in eigendom aankomenden Slaaf PHILIP NERO, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van [illegible] dat deze bekendmaking [illegible] eerst in de openbare [illegible] geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarie aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van manumissie verleend worden.

De 1e. [illegible] des eilands Curaçao, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

Den 14 February 1834.

WAARSCHUWING.

DE Commissaris van Policie ad-int., belast met het Publiek Ministerie, verwittigt by deze achtervolgens daartoe van hooger hand bekomen last, elk en een iegelyk dat voortaan ten allerstrengste zal worden gewaakt tegen de overtreders der navolgende Publicatien, als:

1ste Die van Gouverneur en Raden van Policie dd. 22 April 1817 gearresteerd en den 28 daaropvolgende gepubliceerd, inhoudende dat de muren der huizen en andere gebouwen in het Stads District voortaan niet meer met wit zullen mogen gepleisterd of gewitkalkt worden.

2. Die van Gouverneur en Raden voormeld dd. 16 Maart 1820 gearresteerd en den dag daaropvolgende afgekondigd, betrekkelyk het verbod om op Zon en Feestdagen te werken, te tappen onder de Godsdienstoefening en wat verder by dezelve Publicatie is bepaald.

De voorz: ambtenaar vermaant by deze ten sterkste elk en een iegelyk, om de by die Publicatie vastgestelde verordeningen stiptelyk nateleven, ten einde niet te vervallen in de boeten en verdere pœnaliteiten waarmede derzelver overtreders worden bedreigd.

De Commissaris voormeld,
C. C. RÖMER.

Curaçao den 14 February 1834.

FOR FERNANDINA. —CUBA.

THE SCHOONER

VESPER,
J. BUSCH, Master.

To sail shortly. For Freight or Passage, apply to the Master on board or at the Store of

O. M. DACOSTA.

All persons are hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

February 22, 1834.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnizoen te Curaçao, zullen aan de minst inschryvende [illegible] de leverantie van 1450 Ned. Ellen WIT LINNEN op 0,680 breedte, geschikt voor Hemden en ten dienste van de Troepen alhier garnizoen houdende.

De gegadigden adresseeren zich by besloten billetten op Maandag den 3 Maart 1834, ten Kantore van den Majoor Kommandant der Troepen, des morgens te tien ure binnen het Fort Amsterdam, met overlegging van de monsters en vermelding der pryzen, onder korting nogtans van 5 per Cent voor het Fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; zullende het antwoord daarop ten zelfden dag gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De Kapitein Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS.

Den 21 Feb. 1834.

TE HUUR.

HET oostelyke gedeelte van het bovenhuis gelegen aan de Overzyde dezer haven, Breede Straat, Noord zyde, 2de Wyk, No. 92; te bevragen by de eigenares

J. E. MUIS.

Den 21 February 1834.

TE KOOP.
BY
A. MULLER.

Beste Hollandsche JENEVER; Tenerif, Roode & Malaga WYN; RUM; BRANDEWYN; BIER; Stoughton's BITTER; Anizet & Curaçao LIKEUR; Suprafyn Blaauw, Zwart & Grys LAKEN en Blaauw, Zwart & Groen HALF LAKEN; Onderscheidene Soorten Best Hollandsch Schryf, Teeken, Kardoes & Huid PAPIER; Imperial & Gunpowder THEE; GLAZEN RUITEN; VISITE KAARTJES; BOEKEN in Blanco; Best Zwarte INKT in Kruikjes; GOM ELASTIEK; Beste PENNEN, SCHACHTEN; Best Rood LAK; SANDRAK FLESCHJES; POTLOODEN, &c.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

17.	—— Mercurio, Martinez,	de Kust
	—— Duke of Skane, Simmon,	St. Eustatius
	—— Rosarita, Aruca,	Puerto Cabello
18.	—— La Cometa, [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	Nieuw York
20.	boot Tonino, Gudño,	San Juan
	golet Eagle Briché,	Coro
21.	—— Antonia, Carlos,	Carthagena
	brik Aurora, Ross,	Nieuw York

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

15.	golet Maria, Marconier,
	—— Gysbertha, De Brot,
	—— Maria Catharina, Danies,
18.	—— Rose Ann, Walter,
	—— Gran Maria, Jones,
	—— James Monroe, Tufts,
19.	—— Amazona, Ratjes,
20.	bark Generaal Borras, Arena,
21.	golet Anna Celestina, Agostini,
	bark Fanny, De Haseth,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
FEBRUARY 1834.

N. M. Zaturd.	den 8 ten	0 U. 29 M.	's nachts.
E. K. Zond.	16	5 U. 9 M.	's av.
V. M. Zond.	23	4 U. 28 M.	's av.

Met de aankomst van Noord Amerikaansche vaartuigen, sedert onze laatste, hebben wy eenige Nieuw Yorksche Couranten ontvangen, loopende tot den 5den dezer, en behelzende Europische berigten tot het einde van November; wy kunnen dus niets nieuws van Europa mededeelen, aangezien wy voorledene week reeds, berigten uit Londen tot den 6 December, uit de *Falmouth Packet* en de *Globe*, medegedeeld hebben. Het gerucht der nieuwe omwenteling in Frankryk blyft dus om als nog bevestigd te worden; want wy gelooven niet dat het zal tegen gesproken worden. Na de uitgeving van ons laatste nummer hebben wy nog deze byzonderheden van de omwenteling vernomen; namelyk dat het nieuwe fransche gemeenebest, met wyzigingen naar plaatselyke aangelegenheden, op denzelfden leest met dat der Vereenigde Staten van Noord Amerika zal worden geschoeid; en dat Lafayette en Talleyrand als kandidaten tot het presidentschap der nieuwe republiek op de lyst staan. De post van den president zal voor een korten tyd zyn, even als die van de Vereenigde Staten van Noord Amerika; het schynt echter dat men den ouderdom in den te benoemen president niet in aanmerking neemt; in de Vereenigde Staten van Amerika toch zal niemand boven den ouderdom van zeventig jaren naar het presidentschap mogen streven.

Wy hebben de bovenstaande byzonderheden vernomen van iemand, die in den loop der verledene week van La Guayra is aangekomen. Daar ook was het gerucht der nieuwe Parysche omwenteling in omloop, doch uit dezelfde bron gevloeid; namelyk van St. Thomas had men aldaar die tyding ontvangen.

Omtrent het Moederland lezen wy het volgende in de Nieuw Yorksche Couranten.

"De Haagsche nieuwsbladen loopen tot den 20 November. Algemeen wordt het berigt bevestigd, dat er nieuwe instructien zullen gezonden worden naar den Heer Dedel, den Nederlandschen gevolmagtigden te Londen; en dat het zenden derzelve uitgesteld wordt alleenlyk in afwachting der toestemming van de duitsche rykvergadering en van den Hertog van Nassau, in de territoriale schikkingen, welke onlangs aan die vergadering is voorgelegd geworden, schoon het uit de byeenkomst der gevolmagtigden, op den [illegible] November jl., zoude schynen, gelyk men in Londen de veronderstelling heeft gemaakt, dat die toestemming reeds erlangd is [illegible] toestemming, gelyk men verondersteld heeft, wilde aanmerken slechts als eene zaak van vorm, of dat zy dadelyk de zaak in overweging willen [illegible] welke zal gegeven worden, vorderen, zal nu moeten beslist worden. Hoe het zy, is men echter van gevoelen dat de gevolmagtigden van de vyf groote mogendheden, hunne byeenkomsten niet zullen hervatten vóór dat zy de officiele mededeeling der toestemming van den ryksdag en der aftakken van het huis van Nassau zullen ontvangen hebben. Men zegt dat het Nederlandsche gouvernement reden heeft zich te kunnen vleyen met de gunstige gezindheid der drie Noordsche mogendheden.— Het *Handelsblad* voegt het volgende hierby:—Het wordt bevestigd dat de afgezanten van Rusland, Oostenryk en Pruissen, nieuwe en voor ons zeer gunstige instructien ontvangen hebben. Tevens vernemen wy dat ons gouvernement een memorandum aan Prins Schwartzenberg zoude ter hand gesteld hebben, hetwelk reeds in Berlyn wel is ontvangen geworden." "

Zoo het berigt der omwenteling in Frankryk bevestigd wordt, dan vervallen al de reeds gemaakte schikkingen en gunstige vooruitzigten ter vereffening der Hollandsch Belgische kwestie. Trouwens de kleine natie, Belgie, zal dadelyk het voetspoor van de groote natie, Frankryk, volgen; en *de Potter* zal als dan zyn geliefkoosd ontwerp verwezentlyk zien.

De Koningin regentesse van Spanje ontevreden over het gedrag van Don Miguel, die Don Carlos als koning van Spanje heeft erkend, heeft een besluit doen afkondigen, waarin gezegd wordt dat zy alle diplomatische betrekkingen met Don Miguel heeft afgebroken en met het engelsche gouver-

nement in onderhandeling is getreden ten einde die schikkingen te beramen om den burger oorlog in Portugal te doen ophouden en de rust aldaar te herstellen.

De gewezen eerste minister van Karel IV, Godoy, of de prins de la Paz, heeft de koningin regentesse verzocht om gebruik te mogen maken van de algemeene amnestie en naar Spanje terug te keeren.— Dit is hem toegestaan, in hoop dat hy zyne onnoemelyke schatten naar zyn vaderland zal terug brengen en die verteringen, die hy te Rome heeft gedaan, thans in zyn geboorteland zal maken.

Sedert eenigen tyd hooren de monnikken van het klooster van het Eskuriaal, des nachts, een akelig kermen in den grafkelder waar het lyk van Ferdinand VII is bygezet; zy herkennen duidelyk de stem van dien koning, wiens geest zich thans beklaagt dat hy zyn broeder van den kroon onterfd heeft en dat zyne ziel geene rust zal genieten zoo lang Don Carlos de troon niet beklommen heeft. Alle missen voor de rust van de ziel des konings zyn vruchteloos geweest. Niet alleen de monnikken, maar zelfs vele ingezetenen van Madrid, die het hebben durven wagen om te vernachten in de vertrekken des kloosters, die aan den grafkelder grenzen, hebben het kermen en weeklagen van de ziel des konings gehoord; doch men denkt dat het berouw des Konings te laat komt; de overwinningen van Saarsfield in Biscaye, hebben Don Carlos maar weinig hoop overgelaten om ooit den troon van Spanje te beklimmen.

Wy lezen verder in de Nieuw Yorksche Couranten een beknopt overzigt der officiele orders van Generaal Santander aan den Gouverneur van Carthagena, ter gelegenheid der [illegible] gena.

De President Santander merkt aan dat het zeer vreemd is, dat zoodanig een vyandelyk gedrag kan gehouden worden in den naam van zoo een overmagtig gouvernement, door eenen konsul handelende zonder instructien, terwyl een diplomatiek zaakgelastigde van den koning by den zetel van het gouvernement in de hoofdstad was op eenen vriendschappelyken voet en goede verstandhouding; te meer is zulk een stap bevreemdend, dewyl sedert de erkenning van de nieuwe Grenadiaansche onafhankelykheid door Frankryk, het fransche gouvernement verscheidene malen vorderingen gemaakt heeft, doch steeds volgens den regel van internationale onderhandeling.

Generaal Santander keurt het gedrag van den Gouverneur van Carthagena goed en merkt verder aan dat de zaak in geschil tusschen den franschen konsul en een publiek beambte van Carthagena, met goedkeuring van den franschen zaakgelastigde hangende was voor de bevoegde regtbank.

Eene geweldige personele handelwyze van den konsul was de oorzaak van die moeijelykheid, en zyn toornig gedrag zal ongetwyfeld door het fransche gouvernement naar behooren beoordeeld worden. Generaal Santander schynt veel vertrouwen te stellen in de beslissing van het hoofd gouvernement; en de wyze hoedanig hy de zaak bestierd heeft, zoo mede de gevoelens van de gezaghebbenden, worden gekenmerkt door ware moed, diepe kennis van volkenregt en eene gezindheid om dat regt te eerbiedigen en des vereischende, het eerbiedigen van hetzelve te vorderen.

Wy hebben eenige nummers gelezen van een dagblad te Caracas uitgegeven, genaamd *El Conciso*, zynde het laatste nummer van den 5 February.

In een der nummers zegt de *El Conciso*, dat er reeds veel goeds in Venezuela is ten uitvoer gebragt; wy hebben een konstitutioneel gouvernement in plaats van een despotisch; er bestaat geene bevoorregte adel meer, deze is met het volk gelyk gesteld; de tienden zyn afgeschaft en de geestelykheid is van het wereldlyk bestuur afhankelyk gemaakt; doch nog vele verbeteringen zyn er te maken, die het thans op nieuw vergaderde Congres tot voorwerp zyner onderhandelingen moet nemen.

De eerste is de afkondiging der vrye godsdienst uitoefening aller gezindheden. Wy willen dat ons land door zedelyke en werkzame vreemdelingen bevolkt worde; doch geen deugdzaam of godsdienstig mensch zal zich vestigen in een land waar hy geene vrye godsdienst heeft; wy zouden slechts de zedeloosste der vreemdelingen, die geen godsdienst hebben, in ons land lokken en de godsdienstigen zullen zich hier niet durven vestigen, om dat zy God volgens hunne denkwyze niet mogen vereeren.

De heilzame wet der Senaat van Mei 1831, waarby de kloosters, die minder dan acht geestelyken hebben, worden opgeheven en derzelver gebouwen en inkomsten tot het stichten van scholen gebezigd moeten worden, is maar half ten uitvoer gebragt; de kollegien en scholen te Guanare, Truxillo, Tocuyo, Margarita en Valencia, zyn uit de inkomsten der afgeschafte kloosters gesticht geworden, doch andere kloosters blyven nog bestaan en een paar geestelyken genieten in luiheid derzelver inkomsten ten nadeele van het nationaal onderwys; dus blyven de kloosterlingen, die halgenooten van Paus Gregorius VII en Innocentius III, die in de duistere [illegible] der het pausselyke juk bragten en dweepzucht en bygeloof alom voortplantteden, nog bestaan. Het is daarom de pligt der kamer der afgevaardigden te zorgen dat het besluit van Mei 1831 thans ten volle uitgevoerd worde.

De *Conciso* gaat verder voort, dat er tydingen zyn uit Spanje, dat de koningin regentesse een groot aantal geestelyken, die Don Carlos toegedaan zyn, uit het land heeft gebannen. De redakteur heeft verder vernomen dat onze prelaat, misschien meent hy den Aartsbisschop, het voornemen heeft om deze gebannen geestelyken te ontvangen, ten einde de in de latere tyden zoo zeer verminderde kerkelyke militie weer te versterken.

Hoewel nu de natie van harte wenscht dat aan liberale Spanjaarden toegestaan worde, zich in het land neder te zetten, zoo dient de regering toch vooral te zorgen dat deze Spaansche geestelyken uit het land geweerd worden. Het zyn aanhangers der inkwisitie, de vyanden van het licht en der wysbegeerte dezer eeuw, die geen ander doel hebben dan het gemeene volk op nieuw in kluisters te boeijen, welke men thans zoo gelukkig verbroken heeft.

In de zitting van den 20 January werd in de kamer der volks vertegenwoordigers het volgende ontwerp eens dekreet voorgesteld:

De Senaat en de kamer der volks vertegenwoordigers der republiek van Venezuela in een Congres vergaderd.

Gelezen zynde de artikels 11 en 218 van de konstitutie, die uitnoodigen alle vreemdelingen van welke natie zy ook zyn mogen, om zich in Venezuela neer te zetten, hun toestaande dezelfde waarborgen als aan de Venezuelanen en middelen om het burgerregt te verkrygen,

Nemen in overweging:

Ten eerste, dat deze artikels vereischen de noodzakelykheid om de hinderpalen uit den weg te ruimen, die zich verzetten tegen de vermeerdering der bevolking en den nationalen rykdom.

Ten tweede, dat insgelyks de konstitutie geene heerschende godsdienst verkondigt.

En ten derde, dat de wetten, die de vreemdelingen uitnoodigen zich in Venezuela neder te zetten, vruchteloos zyn, zoo dezelven vreezen afstand van hun geloof te moeten doen of in de uitoefening van de godsdienst gehinderd te worden.

Besluit:

Dat in de Republiek de godsdienstige vryheid niet verboden is.

Het in overweging nemen dezer wet is doorgegaan met eene meerderheid van 31 stemmen tegen twee. De beide afgevaardigden, die er tegen stemden, waren die van Truxillo en Apure.

De *Conciso* zegt dat het er weinig op aankomt of deze beide heeren en eenige zulke oude vrouwen tegen deze wet zyn, daar dezelve toch de opinie der natie voor zich heeft.

Dat blad merkt verder aan, dat eene negative wet eene belagchelyke wet is, en wil dat dit artikel in dervoege zal veranderd worden:

„Van het oogenblik der bekendmaking van dit besluit af aan, is de vrye uitoefening aller eerediensten in de geheele uitgestrektheid van het gebied van Venezuela toegestaan."

Toen de Europeërs het eerst ter walvischvangst vaarden, wemelden de poolzeeën van deze monster groote dieren; de baaijen van Groenland en Spitsbergen waren door dezelven bevolkt. De vangst was [illegible] visschery hadden de Hollanders alleen 50,000 dezer zeemonsters gedood. Allengskens verminderde hun getal, het zy door uitroeijing, of dat zy, hunne vyanden ontvlugtende, in die streken der poolzee, waar de mensch nog niet doorgedrongen was, de wyk namen. In de laatste jaren waren er in de eertyds zoo ryk met walvisschen bevolkte zeeën van Groenland en Spitsbergen byna geene walvisschen meer te zien. Een enkel klein onvolwassen walvisch werd er nog van tyd tot tyd gevangen en de walvisschery in het noorden der Atlantische zee scheen te zullen ophouden, doch sedert Ross en Parry nieuwe ontdekkingen gedaan hebben in de Baffins baai, de Lancaster en Barrows straten en de Prins Regents ingang, is deze visschery weder verlevendigd. Deze nieuw ontdekte zeestreken en baaijen zyn weer met walvisschen bevolkt; het zy dat zy daar geene vyanden vindende, zich hebben kunnen vermenigvuldigen, of dat zy den mensch ontvlugtende, de bekende zeeën verlaten hebben om in deze onbekende eene schuilplaats te zoeken.

Is de lang gezochte noordwest doorvaart dus niet gevonden geworden, de pogingen om dezelve te vinden zyn toch niet nutteloos geweest voor het menschdom. De walvischvaarder durft zich nu in zeeën begeven die voor hem bevaren zyn en welker kusten, ondiepten, klippen en zandbanken hy op de kaart vindt afgeteekend.

ITALIEN.

Brieven uit Italiën behelsen hetgeen hier volgt:—

„Wy vernemen van Livorno, onder dagteekening van den 20 November, dat op den jongstverloopen nacht de dochter van de Hertogin van Berry, geboren te Blaye, overleden is."

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

eenen tiran uit de wereld helpen, en Portugal eenen wettigen Koning geven."

De Corregidor Soarez, anders een bemind en vreedzaam man, die juist van Vasconcello kwam, wilde zich, toen hy de zaamgezworenen ontmoette, van zyne regterlyke magt bedienen, en sprak hen stoutelyk aan. In stede van antwoord klonk hem van allen kant het vreugde-gejuich te gemoet: "Leve de Hertog van Braganza!" Meenende nu dat het hem voegde het tegendeel uit te roepen, uitte hy den kreet: "Leve onze Meester, de Koning van Spanje!" Het waren zyne laatste woorden, een pistoolschot stortte hem oogenblikkelyk ter aarde.

Antonio Correia eerste Commissaris van Vasconcello, snelde het gedruisch te gemoet. Hy, een geessel der Portugezen, algemeen niet minder dan zyn Heer gehaat, ontving ter verwelkoming oogenblikkelyk een dolksteek van de hand van Don Antonio de Menefez. Grimmig zag hy zynen aanvaller in het aangezigt, en riep hem toe: "Hoe! Gy waagt het, my aan te grypen!" Het antwoord bestond in eenige herhaalde dolksteken, die hem deden ter aarde storten. Tot zyn ongeluk waren die steken niet doodelyk, en werd hy thans behouden, om later, wegens eenen aanslag op 's Konings leven, veel schandelyker, door beulshanden te sterven.

Nu waren de zaamgezworenen voor de deur van Vasconcello's kamer gekomen.— Hier stond een Spaansch Kapitein, Don Diego Pacho, die, met den degen in de vuist, den ingang tegen de aandringenden moedig verdedigde, doch een steek in den arm noodzaakte hem welhaast den degen te laten vallen. Hy werd ten venster uitgeworpen, en brak een zyner beenen.

De oproerigen drongen nu woedende Vasconcello's kamer binnen, waar zy hem echter niet vonden. Zy doorzochten alle hoeken, bedden, kasten en kisten; zy geloofden dat hy zich langs eenen verborgenen trap, die naar de rivier leidde, gered had, en reeds wanhoopten zy er aan hem te zullen vinden. Eindelyk werd hy in eene [illegible] kast ontdekt, [illegible] verborgen had, die nu, door bedreigingen verschrikt, zyne schuilplaats openbaarde.— In deze kast zat hy geheel met papieren omwonden; men rukte hem er uit; eene doods[illegible] van wanhoop. Onwillekeurig trok hy den degen, en vermogt geen enkel woord uit te brengen, niet eens om ontferming te bidden.

Don Rodrigo de Sa gaf hem het eerste pistoolschot; de overigen doorboorden met razende woede zyn ligchaam. Zy wierpen hem door het venster op de slotplaats neder, en riepen der aldaar vergaderde menigte juichende toe: "Vryheid! de tiran is gevallen!" Leve Don Joan IV, Koning van Portugal!" Het volk juichte dezen uitroep na, en viel schreeuwende op het ligchaam van Vasconcello aan. Baard en oogen werden hem uitgerukt, zyn hoofd verminkt, de romp met dolksteken doorpriemd en vervolgens in duizende stukken gescheurd. Zoo lag hy thans voor de voeten zyner voormalige slaven, die hunne ketenen verbroken zagen, en vreeselyk waren ontwaakt.

Langen tyd lag nog het ligchaam, tot een afschrik der voorbygangers, naakt daar ter neder, tot eindelyk de geestelyken, bekend onder den naam van "de Barmhartige Broeders" het op de kar der misdadigers van daar wegvoerden, en in hunne kerk ter aarde bestelden, iets hetwelk zy echter zonder den bystand van Don Gaston Coutinho en diens manschap, niet zouden hebben durven ondernemen; ook geschiedde het niet zonder voorzorgen. Vasconcello's overschot werd met de grootste vrees, in stilte weggenomen. Hy, wiens rykdommen zoo groot waren; hy, die een ganschen ryk beheerde, werd in eene, met de aalmoezen der Barmhartige Broeders gekochte, deken gewikkeld, in eenen afgelegen hoek begraven.

Zulk een einde had de trotsche dwingeland zyner landgenooten, van allen vervloekt, van geenen eerlyken Portugees beklaagd, als een waarschuwend voorbeeld voor alle volkstirannen. Zyne, door geweld en afpersingen, zaamgeschraapte rykdommen vielen een verbitterd graauw ten buit.

De Vice-Koningin, die intusschen het gerucht had vernomen, trad aan haar venster, en riep: "Portugezen! wat is dat? Gedenkt aan uwen pligt!. Maar de zaamgezworenen naderden op tot haar vertrek, en, het gesloten vindende, klopten zy aan met luider stemme gebiedende de deur onmiddelyk te openen. De Vice-Koningin opende zelve de deur, vergezeld door hare sidderende dames en door den Aartsbisschop van Braga.

Men verhaalde haar het gebeurde. Op het vernemen van Vasconcello's ellendig uiteinde bleef zy bedaard, en schoon der Portugezen wraak op hunnen, door haar zelve gehaten, dwingeland, zoo niet te billyken, althans te vergeven. Zy gaf te kennen, dat zy hoopte, men zoude nu, na bevredigde wraak, de wapens nederleggen; waarby zy beloofde, den zaamgezworenen by den Koning te zullen doen vergiffenis verwerven, indien zy van nu af aan zich stil en vreedzaam wilden gedragen.

Doch Menelez antwoordde haar met deze woorden: "Hoe! Hertogin! kunt gy gelooven dat zoo vele edelen de wapenen zouden hebben opgevat, om niets anders uit te rigten dan eenen ellendeling zyn nog ellendiger leven te ontnemen? Neen, daarmede is het niet afgedaan. Wy erkennen geenen Koning Philips meer. Wy hebben de wapenen opgevat om den wettigen Koning Don Joan van Braganza te plaatsen op zyner voorouderen troon, die [illegible] ontweldigd geworden."

"Gy schertst," zeide de Koningin met zigtbare verlegenheid.

"Wy zyn geen spotters," zeide Almei[illegible] gy bedriegt u in ons."

De Aartsbisschop verkondigde zyne tegenwoordigheid met harde woorden, sprak van oproer en gruweldaden, en vergat zich zelven zoo verre, dat hy aan eene der omstanders den degen ontrukte.

Zeer geweldig wendde zich Almeida tot hem, hem aanvarende met de woorden, "Laat af, Aartsbisschop! en zwyg; het was vooraf reeds op uw hoofd gemunt.— Dat gy in Vasconcello's lot niet deelt, zyt gy alleenlyk aan myne voorspraak verschuldigd. Spreek nog één woord, en ik kan u niet meer beschermen!"

Dit hoorende, veranderde des prelaten grimmigheid in schrik; hy verwyderde zich op het snelst van deze gevaarlyke plaats.

De Koningin wilde zich nu naar buiten tot het volk begeven. Noranha verzocht haar echter, zich aan geen moedwillig gevaar bloot te stellen; zy vraagde hem met trotschheid: "En wat konde men my wel doen?"

"Niets meer dan Uwe Hoogheid uit het venster werpen" antwoordde Noranha, waarop zy verschrikte en versaagd terug trad.

Men wilde haar dan ook sparen. Almeida bleef by haar tot zy, als gyzelaresse, in eene voegzame persoons-bewaring konde worden geplaatst.

De overige zaamgezworenen verzekerden zich intusschen van de voornaamste ryksgrooten. De Markies Puebla, Opper Hofmeester der Vice-Koningin; de Admiraal De Castro, de Opper-Stalmeester Reinetto en nog vele andere grooten en magtigen, werden in stilte gevangen genomen.

De kerkers werden geopend, en de gevangen Portugezen in vryheid gesteld, die zich dan ook terstond met hunne bevryders vereenigden.

Dus was het ontworpen plan aanvankelyk volvoerd. Eéne groote zwarigheid bleef nog slechts over. De Citadel, namelyk, was nog door de Spaanjaarden bezet, en haar garnisoen, hetwelk nog al het geschut in derzelfs magt had, moest de natuurlyke vrees inboezemen, dat, indien het niet den Portugezen gelukte zich van het kasteel meester te maken, daaruit voor hen nog de schroomelykste gevolgen konden ontstaan. Ten einde hiertoe op de meest gereede en minst bloedige wyze te geraken, verlangden zy van de Vice-Koningin, dat zy een bevelschrift zoude onderteekenen voor den Gouverneur der Citadel, houdende last aan denzelven om het Kasteel in handen der Portugezen over te geven. Standvastig, echter, werd zulks door de vice-Koningin geweigerd, doch op de bedreiging dat alle Spaansche gevangenen dood geschoten en aan de volkswoede ten prooi gelaten zouden worden, voldeed zy eindelyk aan der opstandelingen begeerte.

De Gouverneur, Don Luis del Campo, weigerde hardnekkig dit afgeperst bevel te gehoorzamen. Liever zoude hy zich tot den laatsten man verdedigen, dan zich aan zulk eene lafheid en trouweloosheid schuldig te maken; doch op herhaling der aan de Koningin gedane bedreigingen, oordeelde hy aan de stem der menschelykheid, ter liefde zyner landgenooten, te moeten gehoor geven, en opende hy den zaamgezworenen de poorten zyner citadel.

Thans spoedden Mendoza en Mello naar den Hertog van Braganza, die intusschen in de bangste verwachtingen, [illegible] verkeerd, en bragten hem het aangenaam berigt van het slagen des ontwerps; zyn getrouwe Pinto echter, was hen, door ylings naar hem [illegible] reeds voorgekomen.

Groot was de vreugde van het Lissabonsche volk! Oud en jong, mannen, vrouwen en kinderen, priesters en leeken, stroomden over de straten der stad door elkander; vraagden, verhaalden zich onderling wat er gebeurd was, juichten, snelden dankende naar de kerken, prezen God, en niet minder ook de redders van hun Vaderland. Uit de oogen van bevende grysaard stroomden vreugdetranen, in blydschap vouwden de kinderen de handen zamen, en mans en vrouwen, en al wat leven had, riep luidkeels uit: "Leve onze Koning, Don Joao de vierde!

Na vyf dagen tydsverloops, en wel op den 1sten December des jaars 1640 hield, als Don Joao IV, Koning van Portugal, de Hertog van Braganza zynen plegtigen intogt in de Hoofdstad zyns ryks, Lissabon, daar het bulderen der kanonnen, het luiden der klokken, en het algemeen gejuich der van vreugde opgetogene bevolking.— Zyn weg naar het Paleis was met bloemen bestrooid, en met een vrolyk hart juichte alles hem luide te gemoet: "*Gegroet zy hy, die daar komt in den naam des Heeren! Leve onze wettige Koning en Heer, Don Joan de vierde!*"

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.